

PROGRAM

- Anđela Mladenović** (IV godina, klasa Saša Arsenkov)
Georg Fridrih Hendl: **Kako je divan korak glasnika**, arija iz oratorija *Mesija*
- Hadži Lazar Lazarević** (IV godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Wolfgang Amadeus Mozart: **Drage moje, to radite mnogima**, arija Guljelma iz opere *Tako čine sve*
- Marija Antunović** (I godina, klasa Aleksandra Ristić)
Wolfgang Amadeus Mozart: **Suze neće pomoći**, arija Servilije iz opere *Titova milosrđe*
- Jelena Dragomirović** (IV godina, klasa Saša Arsenkov)
Petar Iljič Čajkovski: **Ah, umorna sam od tuge**, arija Lize iz opere *Pikova dama*
- Katarina Mihailović** (MAS, klasa Saša Arsenkov)
Đuzepe Verdi: **Bože, daj mi spokoj**, arija Leonore iz opere *Moć sudbine*
- Milica Rakić** (III godina, klasa Aleksandra Ristić)
Viktor Herbert: **Umetnost me zove**, arija Steline iz operete *Čarobnica*
- Hadži Lazar Lazarević** (IV godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Šarl Guno: **Pre napuštanja ovog mesta**, arija Valentina iz opere *Faust*
- Milana Andrašević** (IV godina, klasa Saša Arsenkov),
Sofija Lazić (II godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Leo Delib: **Cvetni duet**, duet Lakme i Malike iz opere *Lakme*
- Andrijana Vasić** (I godina, klasa Aleksandra Ristić)
Hugo Volf: **Osama**, pesma
- Milana Andrašević** (IV godina, klasa Saša Arsenkov)
Fransis Pulank: **Staze ljubavi**, valcer
- Anđela Nedeljковиć** (III godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Petar Iljič Čajkovski: **Dan li caruje**, romansa
- Milana Andrašević** (IV godina, klasa Saša Arsenkov),
Jelena Dragomirović (IV godina, klasa Saša Arsenkov)
(klavirska saradnja: **Stevan Trifunović**, klasa Dragane Đorđević)
Đoakino Rosini : **Nokturno za dva glasa**, duet
- Luka Marković** (III godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Arturo Buci-Peča: **Lolita**, pesma
- Pavle Arandelović** (III godina, klasa Saša Arsenkov)
Mirosljub Arandelović Rasinski: **Snove snivam**, pesma
- Jelena Todorović** (II godina, klasa Aleksandra Ristić)
Josip Haze: **Suzi**, pesma
- Anđela Nedeljковиć** (III godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Davorin Jenko: **Gde si dušo**, pesma
- Nikola Stamenković** (IV godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Milan Prebanda: **Pomračenje**, pesma
- Andjela Antić** (MAS, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Petar Konjović: **Stojano, mori Stojano**
- Sofija Lazić** (II, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Ivan pl. Zajc: **Moja dika**, pesma
- Anđela Nedeljковиć** (III godina, klasa Katarina Simonović Ivanković),
Nikola Stamenković (IV godina, klasa Katarina Simonović Ivanković)
Stanislav Binički: **Ti si moja**, duet Stanke i Radeta iz opere *Na uranku*

KATEDRA ZA SOLO PEVANJE FAKULTETA UMETNOSTI U NIŠU

VODIČ KROZ PROGRAM

GLASOVI PROLEĆA

KONCERT STUDENATA KATEDRE ZA SOLO PEVANJE

K L A S E

mr Saša Arsenkov,
docent

Anđela Stanković
klavirska saradnja

studenti:

Milana Andrašević IV god.
Pavle Arandelović, bariton, III god.
Jelena Dragomirović, sopran, IV god.
Katarina Mihailović, sopran, MAS
Anđela Mladenović, sopran, IV god.

mr Aleksandra Ristić,
redovni profesor

Anita Stanković
klavirska saradnja

studenti:

Marija Antunović, sopran, I god.
Milica Rakić, sopran, III god.
Jelena Todorović, sopran II god.
Andrijana Vasić, sopran, I god.

mr Katarina Simonović Ivanković,
redovni profesor

Mina Čurčić
klavirska saradnja

studenti:

Anđela Antić, sopran, MAS
Hadži Lazar Lazarević, bariton, IV god.
Sofija Lazić, sopran, II god.
Luka Marković, tenor, III god.
Anđela Nedeljковиć, sopran, III god.
Nikola Stamenković, tenor, IV god.

...

SREDA, 24. APRILA 2024. U 19 SATI

KONCERTNO-IZLOŽBENI PROSTOR
FAKULTETA UMETNOSTI

Kôd sadrži podatke o autoru i adresu web stranice na kojoj se nalazi ovaj vodič u elektronskom obliku, kao i druge zanimljivosti. Ako nemate čitač kôdova, možete pristupiti otvaranjem adrese <http://bonc1.users.sbb.rs/> ili potražiti tu stranicu kao "rat protiv slova a".

Vladimir Bonč-Brujević

Kompozitori i dela

Georg Fridrih Hendl (Georg Friedrich Händel; Hale, 05.03.1685. - London, 14.04.1759.) bio je nemački i britanski kompozitor iz perioda baroka. Muzičko obrazovanje (kompozicija, orgulje, čembalo violina, oboa) stekao je u Haleu. U Hamburgu je od 1703. do 1706. radio kao violinist, čembalist i kompozitor. Od 1706. do 1710. boravio je u Italiji, upoznao se s italijanskom muzikom i napisao više dela. Prvi put je u London otišao 1710. godine, a stalno se tamo nastanio 1712. godine. Imao je dugogodišnju uspešnu i plodnu karijeru. Njegov opus obuhvata 611 dela: 42 opere, 14 pastiča, 31 oratorij te mnoga druga dela u skoro svim žanrovima. Najpoznatija dela su mu opera "Julije Cezar u Egiptu", svita "Muzika na vodi" i oratoriji "Mesija" i "Muzika za vatromet".

• Mesija

Mesija (**Messiah**, HWV 56) je Hendlov oratorij iz 1741. godine. Libreto na engleskom jeziku je po motivima iz Biblije napisao Čarls Dženens (Charles Jennens). Premijerno je izveden u Dablinu 13.04.1742.godine. Oratorijum s uvertirom i 52 stavka je po temama podeljen u tri poglavlja, a poglavlja u scene (5, 7, 4). Mocart je 1789. godine adaptirao Oratorij u verziju na nemačkom jeziku **Der Messias** KV 572. Ta verzija se sastoji od 38. stavaka.

#1 Kako je divan korak glasnika

U drugom poglavlju Oratorija nalazi se arija pod izvornim naslovom na engleskom jeziku **How beautiful are the feet of Him**, a ceo tekst odgovarajuće Mocartove arije na nemačkom je **Wie lieblich ist der Boten Schritt, sie kündigen Frieden uns an; sie bringen freudige Botschaft vom Heil, das ewig ist.** – Kako je divan korak glasnika, najavljuje nam mir i donosi nam radosnu vest o večnom spasenju.

Trajanje arije je oko 3 minuta.

Wolfgang Amadeus Mocart (Wolfgang Amadeus Mozart; Salzburg, 27.01.1756. - Beč, 05.12.1791.) bio je austrijski kompozitor i pijanist iz perioda klasicizma. Nazvan je "čudo od deteta" jer je već kao petogodišnjak počeo da piše muziku i održava koncerte pred evropskim plemstvom, među kojima je i dvaput u oktobru 1762. svirao čembalo pred caricom Marijom Terezijom. Pisao je simfonije, koncerte, opersku, horsku i kamernu muziku... Na popisu KV (*Köchel-Verzeichnis*) iz 1964. nalazi se oko 850 dela u skoro svim žanrovima njegovog doba.

• Tako čine sve, KV 588

"Tako čine sve, ili Škola za ljubavnike" (*Così fan tutte, ossia La scuola degli amanti*) je komična opera (*opera buffa*) u 2 čina, premijerno izvedena 26.01.1790. godine u Beču. Libreto je napisao Lorenzo Da Ponte (Lorenzo Da Ponte).

U centru radnje su dva para, oficiri Ferando i Guljelmo, i njihove verenice, sestre Dorabela i Fjordilidi. Momci se u kafani hvale kako su vrle i verne. Don Alfonso, stariji filozof, tvrdi kako žene ne mogu biti verne i kladi se s njima da će to dokazati, te uz pomoć Despinae, sluškinje sestara, priprema splotku: Ferando i Guljelmo će glumiti da idu u rat, a zatim se vratiti maskirani u

Stanislav Binički (Jasika, 27.07.1836. - Beograd, 15.02.1942.) bio je srpski kompozitor, dirigent i pedagog. Studirao je matematiku na Beogradskom univerzitetu i istovremeno je uzimao privatne časove kod Stevana Mokranjca i Josifa Marinkovića. Svirao je violinu i flautu i aktivno sudelovao u pevačkim društvima. Vodio je crkveno pevačko društvo u Nišu, zatim je jednu godinu predavao u gimnaziju u Leskovcu. Od 1895. do 1899. godine studirao je kompoziciju i pevanje kod Jozefa Rajnbergera (Josef Rheinberger) na Kraljevskoj muzičkoj akademiji u Minhenu. Tamo je radio kao vokalni solist i dirigent i oženio je pevačicu Fridu Blanke (Frieda Blanke), koja je kasnije promenila ime u Miroslava Binički. S njom se 1889. godine vraća u Beograd, gde osnivaju Srpsku muzičku školu, postao je dirigent u Narodnom pozorištu, osnovao je i vodio Orkestar Kraljeve garde i vodio mnoga pevačka društva. Njegov opus obuhvata scenska dela, marševe, uvertire, horove i pesme. Najpoznatija dela su mu opera "Na uranku" i "Marš na Drinu".

• Na uranku

Na uranku je opera u jednom činu za koju je libreto napisao Branislav Nušić. Praizvedena je 02.01.1904. godine (20.12.1903. po julijanskom kalendaru) u Narodnom pozorištu u Beogradu, a Binički je dirigovao ansamblom sastavljenim od beogradskih orkestara i pevačkih društava. Originalna partitura opere uništena je u bombardovanju Beograda, pa ju je na temelju fragmenata i klavirskog izvoda ponovo orkestrirao Angel Šurev.

Radnja opere odigrava se u Srbiji pod Turcima. Zaljubljeni Stanka i Rade planiraju venčanje. Turski aga Redžep zaljubljen je u Stanku i, kad ga je ona odbila, sprema osvetu. Na venčanju izjavljuje da se Radetu ne zna otac. Srdit, Rade poteže pušku na Redžepa, ali se među njih baca Radetova majka Anđa i nju pogađa hitac.

#20 Ti si moja

Ti si moja je scena i duet Radeta i Stanke na početku čina. Međusobno izjavljuju ljubav, *Ti si moja*, kaže Rade, *ja sam tvoja*, kaže Stanka...

Trajanje dueta oko 3 minuta.

Petar Konjović (Čurug, 05.05.1883. – Beograd, 01.10.1970.) je bio srpski kompozitor, pijanist, dirigent i muzički pisac. U Somboru je završio učiteljsku školu, u kojoj je učio i muziku, a kompoziciju je studirao na Konzervatoriju u Pragu. Radio je kao nastavnik muzičke škole u Beogradu, vodio je Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu, bio je dirigent i direktor zagrebačke Opere, upravnik pozorišta Osijek, Novog Sada i Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Do penzije je bio profesor na Muzičkoj akademiji u Beogradu. Preveo je 14 libreto opera. Pisao je muzičke rasprave i kritike u mnogim hrvatskim časopisima, a posle 2. Svetskog rata i u Novom Sadu i Beogradu. Njegov opus obuhvata više od 90 dela: 5 opera (*Vilin veo [Ženidba Miloševa]* 1917, *Knez od Zete* 1929, *Koštana* 1931, *Seljaci* 1952, *Otađbina* 1962), orkestralna, kamerna i horska dela, 22 pesme u zbirci *Lirika* i preko 100 pesama u ciklusu *Moja zemlja*.

#18 *Stojano, mori Stojano*

Konjović je u ciklusu "Moja zemlja", izdatom u 5 zbirki od 1921. do 1956. godine, obradio preko 100 južnoslovenskih narodnih pesama. Jedna od njih je i *Stojano, mori Stojano*. To je pesma za glas i klavir, prema stihovima iz opere "Koštane", rađene po istoimenom "komadu s pevanjem" Bore Stankovića, iz scene u kojoj Mitke od Koštane traži da mu peva *onuj*:

"Kako k'd Kumanovo čuma bi', k'd se ludi i besni Stojan zagleda u
Stamenu, od ujku sestru, pa ili grad da pali ili Stamenu da uzme. I tri dana
crkve zatvorene, tri dana čaršija zatvorena. Stamena kuka i moli..."

Trajanje pesme je oko 2 minuta.

Ivan pl. Zajc (Rijeka, 03.08.1832. – Zagreb, 16.12.1914.), bio hrvatski kompozitor, dirigent i pedagog. Prvo muzičko obrazovanje (violina, klavir) dobio je od oca, a zatim se školovao u muzičkoj školi Gradskog filharmoničarskog zavoda u Rijeci (pevanje, violina, violončelo) i na Konzervatoriju u Milanu (kompozicija i dirigovanje). Radio je kao dirigent i nastavnik u Rijeci, zatim u Beču, a od 1870. godine nastanio se u Zagrebu, kad je došao na mesto novoosnovane Opere HNK i Hrvatskog glazbenog zavoda. Muziku je počeo da piše već sa 12 godina i ukupno je za života proizveo oko 1000 dela: pisao je crkvenu muziku (19 misa, 50-ak duhovnih i svetovnih oratorija i kantata), pesme (oko 170 na hrvatske, italijanske i nemačke tekstove), oko 300 horova, oko 80 orkestralnih dela, oko 100 kamernih i klavirskih kompozicija, a za scenu je napisao 19 opera, 26 opereta i 22 dela scenske muzike.

#19 *Moja dika*

Za pesmu *Moja dika* Zajc je koristio stihove Anta Benešića. Pesma je razigranog i šaljivog karaktera, a s puno uzvika podseća na folklorno otkanje.

Trajanje pesme je oko 2 minuta.

Albance i saletati Dorabelu i Fjerdilidi, pritom ih zamenivši, dok ne pristanu da se udaju za njih. Pre venčanja otkrivaju spletku...

#2 *Donne mie, la fate a tanti*

"Drage moje, to radite mnogima" je arija Guljelma iz 2. scene 2. čina. Nakon što je osvojio Ferandovu verenicu, Guljelmo komentira neverstvo žena i izjavljuje da žene koje se prema muškarcima tako loše ponašaju zaslužuju da se njihovi ljubavnici žale.

Trajanje arije je oko 3 minuta.

• **Titovo milosrđe**

"Titovo milosrđe" (*La clemenza di Tito*) je opera na italijanskom jeziku u dva čina. To je poslednja opera koju je Mocart napisao. Naručena je za prašku krunidbu Leopolda Drugog za kralja Bohemije. Stoga je tema opere veličanje milosrđa i veličine vladara. Libreto je prema Metastazijevom (Pietro Metastasio) tekstu napisao Katerino Macola (Caterino Mazzolà). Premijera je izvedena 06.09.1791. u Pragu.

Tit Flavije Vespazijan (Titus Flavius Vespasianus, 30.12.39. - 13.09.81.) bio je rimski car. Ostali glavni likovi u operi su Vitelija (kći ubijenog bivšeg cara Vitelija [Aulus Vitellius Germanicus]), Sekst (Titov prijatelj, zaljubljen u Viteliju), Anije (Sekstov prijatelj, zaljubljen u Serviliju) i Servilija (Sekstova sestra, zaljubljena u Aniju). Radnja opere odigrava se oko 79. godine u Rimu. Tit želi da oženi Serviliju, a to nije pravo Viteliji, jer smatra da je ona trebala biti odabrana za suprugu. Stoga planira ubistvo Tita, koristeći Seksta. Kad Servilija prizna da voli Aniju, Tit odustaje od ženidbe s njom i poziva Viteliju. Ona pokušava da spreči ubistvo Tita, ali je Sekst već neuspešno pokušao ubivši carevog dvojnika i Senat ga osuđuje na smrt. Vitelija, da bi ga spasila, priznaje šta je učinila. Tit potpisuje pomilovanje za Seksta i prašta svima, kroz milosrđe pokazujući svoju veličinu.

#3 *Suze neće pomoći*

Suze neće pomoći (S'altro che lagrime) je arija Servilije iz drugog čina opere. Servilija nailazi na uplakanu Viteliju. Misli da plače zbog Sekstovog pogubljenja i kaže joj da samo suze neće pomoći i da je njeno sažaljenje beskorisno.

Trajanje arije je oko 2,5 minuta.

Petar Iljič Čajkovski (Пётр Ильич Чайковский; Votkinsk, 07.05.1840. - Sankt Peterburg, 06.11.1893.) bio je ruski kompozitor poznog romantizma. Nakon studija muzike na Konzervatoriju u Sankt Peterburgu, bavio se predavanjima, pisanjem udžbenika, kritikom i intenzivnim komponovanjem. Nakon neuspešnog braka, materijalno zbrinut zahvaljujući meceni Nadeždi fon Mek (Надежда фон Мекк), putovao je Evropom pišući muziku i nastupajući kao dirigent na izvođenjima svojih dela. Kao dirigent je imao i turneju po Americi.

Njegova muzika je spoj zapadnoevropskih formalnih kompozicijsko-tehničkih obrazaca i ruskog folklornog nasleđa. Opus Čajkovskog obuhvata sve muzičke vrste. Od toga je 80 dela s brojem opusa (Opp. 75-80 objavljena su postumno) i 4 dela bez broja opusa. Danas su široj populaciji najpoznatija i najčešće se izvode ova njegova dela: tri baleta (Krcko Oraščić, Labudovo jezero, Uspavana

lepotica i svite iz njih), tri od ukupno sedam simfonija (4. u f-molu, 5. u e-molu, 6. u h-molu), dva od četiri koncerta (Koncert za klavir i orkestar u b-molu i Koncert za violinu i orkestar u D-duru), dve od deset opera (Evgenije Onjegin i Pikova dama), kao i druga manja dela (Uvertira 1812, Italijanski kapričo, Slovenski [Srpsko-ruski] marš, Serenada za gudački orkestar, uvertira-fantazija Romeo i Julija). Osim toga, napisao je preko 100 solo pesama, kao i veća vokalna dela (kantate, horove, liturgije), scensku i kamernu muziku.

● **Pikova dama**

Pikova dama (ru: **Пиковая дама**) je opera u 3 čina (7 scena) premijerno izvedena 29.03.1890. u Sankt Peterburgu. Libreto je napisao Petrov brat Modest Čajkovski prema istoimenoj Puškinovoj priči o destruktivnosti kockarskog poroka. Liza, verenica kneza Jeleckog, prepušta se pod navalom oficira Hermana i zaljubljuje se u njega. Herman svoju ljubav prema Lizi podređuje bolesnoj opsesiji prema tajni triju karata koje uvek pobeđuju. Lizina baka, stara grofica, koja je u mladosti u Parizu bila poznata kao "Moskovska Venera", zna tajnu i zato je zovu "Pikova dama. Da bi doznao tajnu, Herman ubija groficu, ali tajnu nije saznao.

#4 **Ah, umorna sam od tuge**

Ah, umorna sam od tuge (**Ах! истомилась я горем**) je scena i ariozo Lize iz 2. slike trećeg čina (6. scena). U zimskoj noći na obali Neve Liza čeka Hermana. Kako vreme prolazi, a Herman se ne pojavljuje, ona je sve zabrinutija. Želi verovati u Hermanovu ljubav, ali je muči i razdire sumnja.

Trajanje arije je oko 3,5 minuta.

#11 **Dan li caruje**, op. 47/6

Čajkovski je 1880. godine napisao i kao op. 47 objavio zbirku "Sedam romansi" (*Семь романсов*). Šesta iz te zbirke je "Dan li caruje" (**День ли царит**). Romansa je napisana na stihove ruskog pesnika Alekseja Apuhina (Алексей Апухтин). *Dan li caruje, ili je tišina noći, kamo god pođem, mislim samo na tebe... Moje misli, osećanja, pesme i snaga, sve će biti za tebe.*

Trajanje romanse je 3-4 minuta.

Đuzepe Verdi (Giuseppe Verdi; Le Ronkole, 10.10.1813. - Milano, 27.01.1901.) je čuveni italijanski kompozitor. S izuzetkom malobrojnih kamernih i vokalnih kompozicija i Rekvijema, Verdi je isključivo kompozitor opera (ukupno 26), pa su njegove opere danas veliki deo repertoara svetskih operskih kuća.

● **Moć sudbine**

"Moć sudbine" (**La forza del destino**) je opera u 4 čina, premijerno izvedena 10.11.1862. u Sankt Peterburgu. Italijanski libreto je napisao Frančesko Marija Pjave (Francesco Maria Piave) prema drami "Don Alvaro ili Moć greha" (šp. *Don Álvaro o la fuerza del sino*) Anhela Savedre (Ángel de Saavedra) i po nekim scenama Šilerove drame "Valenštajnov logor" (Friedrich Schiller, *Wallensteins Lager*).

Radnja opere dešava se sredinom 18. veka u Španiji, a 3. čin u Italiji. Markiz di Kalatrava ne dozvoljava kćeri Leonori da se uda za Don Alvara. Don Alvaro i

Josip Hace (Josip Hatze; Split, 21.03.1879. – Split, 30.01.1959.) je bio hrvatski kompozitor, dirigent i pedagog. Kompoziciju je studirao u Pezaru kod Pjetra Maskanjija (Pietro Mascagni). U Splitu je delovao kao horovođa pevačkih društava "Zvonimir" i "Guslar", a zatim kao nastavnik u srednjoj školi. Kao izbeglica u El Šatu osnovao je veliki mešoviti hor, s kojim je održao preko 150 koncerata. Većina njegovog opusa je 60-ak solo pesama, a napisao je i dve opere i horska dela.

#15 **Suzi**

Suzi je kratka pesma sa samo 8 stihova nepoznatog autora. *Tiho suzu oko spušta. Gorka suza k zemlji pada...*

Trajanje pesme je oko 2 minuta.

Davorin Jenko (Dvorje, 09.11.1835. – Ljubljana, 25.11. 1914.) je bio Slovenački i srpski kompozitor i dirigent. Za muziku je uglavnom samouk. Posle gimnazije u Trstu, završio je pravo u Beču. Vodio je pevačka društva u Beču, Ljubljani, Pančevu i Beogradu. Od 1862. do 1897. godine živeo je u Srbiji. Nakon smrti supruge Auguste-Vele Nigrinove 1908. godine vratio se u Ljubljanu. Napisao je muziku za 90-ak "komada s pevanjem", obrade narodnih pesama i plesova i preko 100 dela horske muzike. Dve njegove pesme postale su himne: "Napred zastavo slave" (*Naprej zastava slave*), koja je bila deo himne Kraljevine Jugoslavije, a danas je himna Slovenačke vojske i "Bože pravde".

#16 **Gde si dušo**

Pesmu *Gde si dušo* Jenko je komponovao na stihove pesme "Ukor" Branka Radičevića, koja je postumno objavljena 1850. godine. U pesmi se devojka u mašti obraća svom dragom kome se nadala, a njega nema već nedelju dana.

Trajanje pesme je oko 4 minuta.

Milan Prebanda (Šibenik, 1907. – Sarajevo, 1979.), bio je bosanskohercegovački kompozitor. Diplomirao je solo pevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a kompoziciju je pohađao kod Franje Dugana. U njegovom stvaralačkom opusu najznačajnije mjesto zauzimaju solo pesme. Od 1940. godine do smrti radio je kao muzički umetnik i pedagog u nizu gradova Bosne i Hercegovine.

#17 **Pomračenje**

Ova elegična pesma napisana je na stihove Lajle Vodopivec. *Kad mene ne bude, ko će ti brati jagode i cveće, pričati priču o noći u kojoj u dalekoj čežnji nestaju svetovi...?*

Trajanje pesme je oko 3 minuta.

Doakino Rosini (Giacchino Antonio Rossini; Pezaro, 29.02.1792. - Pariz, 13.11.1868.) bio je italijanski kompozitor iz perioda romantizma. Smatra se jednim od muzičkih velikana 19. veka. Napisao je 39 opera, od kojih su najpoznatije "Seviljski berberin", "Italijanka u Alžiru" i "Viljem Tel", te kantate, kamernu i duhovnu muziku, od kojih je najpoznatija himna "Stabat Mater".

#12 Nokturno za dva glasa

Po završetku poslednje opere "Viljem Tel", Rosini se povukao u Pariz, gde je komponovao nekoliko dela sakralne i profane muzike. Među potonjima su i *Les Soirées Musicales (Muzičke večeri)*, 12 pesama i dueta na tekstove Pjetra Metastazija i Karla Pepolija (Pietro Metastasio, Carlo Pepoli), koje je Rosini objavio 1835. godine.

Deseta kompozicija iz zbirke je **La Pesca – Notturmo a due voci (Ribolov – Nokturno za dva glasa)**. Na stihove Metastazija, napisana je za dva soprana i klavir. Sastoji se od dveju strofa: *Noć se približava, dođi o Niće, moja voljena, od mirnog zaliva udahnimo malo svežeg zraka, Niko ne može reći da je voljen, ako ne stoji na ovom mestu, dok lagani povetarac mreška more.*

Trajanje dueta je oko 4 minuta.

Arturo Buci-Peča (Arturo Buzzi-Peccia; Milano, 13.10.1854. - Njujork, 29.08.1943.) bio je italijanski kompozitor i pedagog. Muziku je studirao na konzervatoriju u Milanu, a usavršavao se kod Masnea i Sen-Sansa (Jules Massenet, Camille Saint-Saëns) u Parizu. Radio je u Torinu kao učitelj pevanja do 1898. godine, kad je pozvan u Čikago. Na Zigfeldovom konzervatoriju u Čikagu je radio kao profesor pevanja, a 1900. godine prešao je u Njujork, gde je predavao na Muzičkom koledžu, a zatim otvorio svoju školu pevanja. Prvenstveno je poznat kao kompozitor romansi, iako je napisao jednu operu, više orkestarskih i kamernih dela i kompozicijâ za klavir.

#13 Lolita

Lolita, s podnaslovom *Španska serenada (Serenata spagnola)* je pesma iz 1892. godine. Na svom repertoaru imali su je mnogi slavni pevači (npr. Karuzo, Đilji, Lanca, Pavaroti). To je standardna ljubavna pesma sa završetkom *Ah, dođi, voljena, Lolita, dođi, učinićeš da umrem, učinićeš da umrem ako ne dođeš...*

Trajanje pesme je oko 3 minuta.

Miroljub Arandelović Rasinski (Kruševac, 1957.) je srpski kompozitor i multimedijalni umetnik. Završio je FMU u Beogradu. Njegov opus obuhvata vokalnu, kamernu, solističku opernu, orkestarsku, primenjenu, popularnu i elektroakustičku muziku.

#14 Snove snivam

Snove snivam je pesma na stihove istoimene pesme Laze Kostića. *Snove snivam, snujem snove, snujem snove biserove...*

Trajanje pesme je oko 3,5 minuta.

Leonora reše da pobegnu da se venčaju, ali pritom Don Alvaro slučajno ubija markiza i beži. Leonorin brat Don Karlo traži Leonoru i Alvara da im se osveti zbog smrti oca. Leonora misli da je Don Alvaro mrtav, nada se da će pobeći od bratove osvete i izmoliti oprost od Boga - presvlači se u muškarca i odlazi u franjevački samostan, pored koga će živeti u usamljenoj pećini. Don Alvaro, pak, misli da je Leonora mrtva i pod lažnim imenom se pridružuje španskoj vojsci u Italiji, gde je i Don Karlo pod lažnim imenom. Don Alvaro je teško ranjen u borbi, Don Karlo u njegovim dokumentima nalazi Leonorin medaljon, ali čeka da Don Alvaro ozdravi da bi mu se zatim osvetio. Posle mnogo godina se sreću u samostanu, Don Karlo izaziva Alvara na dvoboj na usamljenom mestu. Igrom sudbine, mesto za dvoboj izabrali su pred Leonorinom pećinom. U dvoboju je Don Karlo smrtno ranjen, pustinjak dolazi da ga ispovedi. Don Karlo u pustinjaku prepoznaje svoju sestru i poslednjim trzajem ubija je mačem. Don Alvaro se s vrha litice baca u ponor. U verziji na premijeri 1869. godine u Milanu Don Alvaro ostaje živ.

#5 Bože, daj mi spokoj

Bože, daj mi spokoj (Pace, pace, mio Dio!) je arija Leonore iz 2. scene 4. čina. Počinje temom sudbine iz uvertire. Leonora se seća Alvara i moli Boga da joj prekрати muke i dâ joj spokoj.

Trajanje arije je oko 6 minuta.

Viktor Herbert (Victor Herbert; Dablin, 01.02.1859. - Njujork, 26.05.1924.) bio je američki kompozitor, violončelist i dirigent. Na Konzervatoriju u Štutgartu je studirao violončelo od 1867. do 1869. godine, a zatim je profesionalno svirao violončelo u Beču i Štutgartu i napisao svoja prva dela. Nastanio se u Njujorku 1886. godine. Uz sviranje u orkestru Metropolitana predavao je na Nacionalnom muzičkom konzervatoriju. Osnovao je svoj orkestar i rukovodio njime do kraja života. Utemeljitelj je američke operete. Njegov opus obuhvata preko 150 dela u raznim žanrovima, od kojih su čak 43 operete.

• Čarobnica

Čarobnica (**The Enchantress**) je komična opereta iz 1911. godine. Libreto na engleskom jeziku napisali su Fred de Gresak i Hari Smit (Fred de Grésac, Harry B. Smith). Premijerno je izvedena 19.10.1911. godine u Njujorku.

Radnja se odigrava u izmišljenoj zemlji Zergoviji. Ministar rata Ozir nagovara primadonu Vivijen da zavede princa Ivana. Ako se Ivan oženi njome, mora abdicirati i Ozir bi preuzeo vlast... Ipak se na vreme otkrije da Vivijan ima kraljevsku krv.

#6 Umetnost me zove

Umetnost me zove (Art is calling for me) je popularni naziv za pesmu i hor s početka drugog čina *Mamma is a queen and papa is a king; so I am a Princess, I know it* (Mama je kraljica, tata je kralj, pa sam ja princeza, znam to). U humorističnoj pesmi, Stelina, jedna od sedam princeza, opisuje svoj dosadni život na dvoru i sanja da postane primadona. Pevala bi u Pučinijevim Boemima, u Gunoovom Faustu, kao čuvene pevačice Tetracini i Melba (Luiza Tetracini, Neli Melba), a i upoznala bi mnoge tenore.

Trajanje arije je oko 4 minuta.

Šarl Fransoa Guno (Charles François Gounod; Pariz, 17.06.1818. - Sen Klu, 18.10.1893.) bio je francuski kompozitor iz razdoblja romantizma. Muziku je počeo učiti od svoje majke, pijanistice, zatim na liceju i Pariskom konzervatoriju. Nakon osvajanja prestižne Rimske nagrade, usavršavao se u Rimu, zatim u Beču, Berlinu i Lajpcigu. U Londonu je živio od 1870. do 1874. godine. Guno je napisao 12 opera (od kojih je najpoznatija "Faust"), 2 simfonije, veći broj klavirskih i vokalnih kompozicija, a značajan deo su religiozne kompozicije (mise, oratoriji i rekvijemi).

• Faust

"Faust" je opera u 5 činova koju je Guno pisao između 1856. i 1858. godine. Francuski libreto napisali su Žil Barbije i Mišel Kare (Jules Barbier, Michel Carré) prema prvom delu istoimene Geteove tragedije (Johann Wolfgang von Goethe; *Faust I*). Obrađena je samo tragedija Margarete i dosta je skraćena, što je u Nemačkoj izazvalo veliki protest i opera se tamo izvodila pod imenom *Margerita*. Opera je kao *Singspiel* (igra s pevanjem) premijerno izvedena 19.03.1859. godine u Parizu. Guno je kasnije preradio operu, govorene dijaloge zamenio je recitativima, dodao je neke scene i u tom obliku se danas izvodi. Opera je od početka imala veliki uspeh, i jedna je od najizvođenijih opera. Znatno skraćeno Geteovo delo ograničeno je na radnju u kojoj Faust (stari doktor) sklapa dogovor s Mefistom (prerušeni đavo) po kome će Mefisto Faustu uzeti dušu posle smrti, a za uzvrat će mu vratiti mladost i učiniti da se Margareta zaljubi u njega. Ali, i Faust se zaljubljuje u Margaretu. Kao i kod Šenoe, ljubav nije bez posledica: *Poljubio je, ostavio, o Jano šta ćeš sad?* - sledi tragedija...

#7 Pre napuštanja ovog mesta

Pre napuštanja ovog mesta (Avant de quitter ces lieux) je arija Valentina iz prvog čina. Valentin polazi u rat, zabrinut za svoju sestru Margaretu koju je ostavio na čuvanje svom prijatelju Zibelu, i moli boga da je čuva od svakog zla.

Trajanje arije je oko 3,5 minuta.

Leo Delib (Léo Delibes; Sen Žermen di Val, 21.02.1836. - Pariz, 16.01.1891.) bio je francuski kompozitor iz perioda romantizma. Studirao je orgulje i kompoziciju na Pariskom konzervatoriju, gde je i predavao poslednjih 10 godina života. Radio je 18 godina kao crkveni orguljaš, dok se nije posvetio sceni. Njegov opus obuhvata 30-ak vokalnih (horskih) kompozicija i 28 scenskih dela (operete, opera, balet), od kojih su najpoznatija balet "Kopelija" (*Coppélia*) i opera "Lakme" (*Lakmé*).

• Lakme

Lakme (**Lakmé**) je Delibova opera u tri čina iz 1882. godine. Na osnovu autobiografskog romana *Rarahou ou Le Mariage de Loti* (Rarahou ili Lotijeva ženidba) Pjera Lotija (Pierre Loti), francuski libreto su napisali Edmon Gondine i Filip Žil (Edmond Gondinet, Philippe Gille). Opera je premijerno izvedena 14.04.1883. godine u Parizu. Radnja ove tragične opere odigrava se krajem 19. veka u Britanskoj Indiji. Britanski oficir Džerald i Lakme, kći bramanskog

sveštenika se zaljubljuju. Džerald mora napraviti izbor, dužnost prema domovini ili Lakme. Shvativši da ga je izgubila, Lakme izvrši samoubistvo.

#8 Cvetni duet

Cvetni duet (Duo des fleurs) je duet iz prvog čina opere. Lakme i njena sluškinja Malika idu pored reke da beru cveće, gde se jasmin prepliće s ružama, gde ptice pevaju...

Trajanje dueta je oko 4 minuta.

Hugo Volf (Hugo Wolf; Slovenj Gradec, 13.03.1860. - Beč, 22.02.1903.) bio je austrijski kompozitor. Praktično se sam obrazovao, jer je zbog neaktivnosti izbačen s bečkog Konzervatorija. Iako se okušao i u opsežnijim delima, najveći deo njegovog opusa obuhvata približno 300 solo pesama (*Lieder*).

#9 Osama

Volf je 1888. godine objavio zbirku *Mörike-Lieder* (Merikeove pesme), 53 pesme na tekst Eduarda Merikea (Eduard Mörike). *Osama (Verborgenheit)* je 12. pesma iz te zbirke. *Pusti me, o svete! Ne mami darovima ljubavi ovo srce, neka bude samo, neka ima svoju radost i svoju bol.*

Trajanje pesme je oko 3 minuta.

Fransis Pulank (Francis Poulenc; Pariz, 07.01.1899. - Pariz, 30.01.1963.) bio je francuski kompozitor i pijanist. U detinjstvu je od majke učio klavir. Iako je učio kod Rikarda Vinjesa (Ricardo Viñes, španski pijanist i kompozitor), praktično je samouk u kompoziciji. Bio je najmlađi član francuske grupe *Šestorica (Les Six)*. Njegov opus obuhvata oko 200 dela, pisao je muziku za različite sastave, scensku muziku, opere, balete i filmsku muziku, klavirsku, orkestralnu, kamernu, horsku i vokalnu muziku. Smatra se da je uz Gabrijela Forea najplodniji francuski kompozitor solo pesama.

#10 Staze ljubavi

Pulank je 1940. godine napisao scensku muziku za predstavu *Leokadija (Léocadia)* francuskog dramaturga Žana Anuja (Jean Anouilh). To je priča o princu koji je rumunsku opernu pevačicu Leokadiju Gardi poznavao samo tri dana pre njene smrti i živi u sećanju na nju. Amanda, dvojnica pevačice, pozvana je da zavede princa, da bi san zamenio stvarnim životom. Scenska muzika nije sačuvana, osim valcera *Staze ljubavi (Les Chemins de l'amour)*, u verziji za sopran i klavir (FP 106-Ia) i verziji za kamerni orkestar (FP 106-Ib). Pulank je posvetio valcer Ivon Printemps (Yvonne Printemps), koja je pevala Amandu u predstavi.

Kompozicija govori o danima srećne ljubavi, *staze moje ljubavi, izgubljene staze, staze očaja, staze sećanja, staze božanske ljubavi.*

Trajanje valcera je 4-5 minuta.